

Donderdag 19 januari 2012

Betrekkingen tussen de Europese Unie en het ESA

48. herinnert eraan dat krachtens artikel 189 VWEU, de Europese Unie elke nuttige relatie met het ESA aangaat met het oog op de vaststelling van de wederzijdse verantwoordelijkheden zonder overlappingsen wat betreft taken en investeringen;

49. is van mening dat de betrekkingen tussen de Unie en het ESA en de nationale agentschappen vanwege de sterkere betrokkenheid van de Unie bij de sector ruimtevaart, opnieuw moeten worden omschreven, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit dat de technische expertise en kennis op het gebied van programmering van het ESA en de nationale agentschappen van wezenlijk belang zijn voor het behoud van de technologische capaciteiten en het concurrentievermogen van de Europese industrie en dat de Europese Unie zich zou kunnen concentreren op de operaties, de ontwikkelingen en de continuïteit van de ruimtesystemen die voor de EU noodzakelijk zijn en op de internationale expansie van de markten en de vraag van gebruikers;

50. spoort de Commissie aan haar rol als politiek aansturings- en controleorgaan te vervullen tegenover organisaties die in opdracht van haar werken;

*

* *

51. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Voorkomen van voedselverspilling

P7_TA(2012)0014

Resolutie van het Europees Parlement van 19 januari 2012 over het voorkomen van voedselverspilling: strategieën voor een doelmatiger voedselvoorzieningsketen in de EU (2011/2175(INI))

(2013/C 227 E/05)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 191 en 192 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met betrekking tot het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van de gezondheid van de mens en van het milieu,
- gezien Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2010 over het Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 september 2010 over billijke inkomens voor de boeren: een beter werkende voedselvoorzieningsketen in Europa ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 18 januari 2011 over de erkenning van de landbouw als sector die van strategisch belang is voor de voedselzekerheid ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ PB L 312 van 23.11.2008, blz. 3.

⁽²⁾ PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 48.

⁽³⁾ PB C 308 E van 20.10.2011, blz. 22.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0006.

Donderdag 19 januari 2012

- gezien zijn resolutie van 23 juni 2011 over het GLB tot 2020: inspelen op de uitdagingen van de toekomst inzake voedsel, natuurlijke hulpbronnen en territoriale evenwichten ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 5 juli 2011 over een efficiëntere en eerlijkere handels- en distributiemarkt ⁽²⁾,
 - gezien het voorbereidende onderzoek over voedselverspilling in de EU 27 – DG Milieu van de Commissie (2010),
 - gezien het onderzoek van de FAO (2011) over voedselverlies en voedselverspilling wereldwijd,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de adviezen van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0430/2011),
- A. overwegende dat in Europa elk jaar een groeiende hoeveelheid gezond en eetbaar voedsel (volgens sommige schattingen tot 50%) ergens in de voedselvoorzieningsketen - in sommige gevallen zelfs bij de consument - verloren gaat en afval wordt;
- B. overwegende dat in een door de Commissie gepubliceerde studie de jaarlijks voortgebrachte hoeveelheid voedselafval in de 27 lidstaten op ongeveer 89 miljoen ton wordt geschat, ofwel 179 kilo per hoofd van de bevolking, met grote afwijkingen tussen de afzonderlijke landen en sectoren, waarbij de verspilling in de landbouw en in zee teruggeworpen vis nog buiten beschouwing is gelaten; overwegende dat de totale voedselverspilling tegen 2020 tot circa 126 miljoen ton (een toename van 40%) zal stijgen als er geen aanvullende preventieve acties of maatregelen worden genomen;
- C. overwegende dat binnen de Europese Unie nog 79 miljoen mensen onder de armoedegrens leven, wat betekent dat meer dan 15% van de EU-burgers minder dan 60% verdient van het gemiddelde inkomen in het land van vestiging; overwegende dat van die 79 miljoen mensen 16 miljoen mensen voedselhulp hebben gekregen via liefdadigheidsinstellingen;
- D. overwegende dat de door de FAO vrijgegeven alarmerende cijfers volgens welke er op dit moment voor 925 miljoen mensen op de wereld ondervoeding dreigt, het verwezenlijken van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen, gericht op het halveren van de armoede en de honger vóór het jaar 2015, steeds moeilijker maken;
- E. overwegende dat op basis van studies van de FAO de voorziene toename van de wereldbevolking van 7 tot 9 miljard een uitbreiding van de voedselvoorziening vergt van ten minste 70% vóór het jaar 2050;
- F. overwegende dat de mondiale graanproductie is gestegen van 824 miljoen ton in 1960 tot circa 2,2 miljard ton in 2010 en dat de productie elk jaar met 27 miljoen ton toeneemt; overwegende dat, als deze trend in de wereldwijde landbouwproductie aanhoudt, de toename van de graanproductie tot 2050 ten opzichte van die van vandaag zou volstaan om de wereldbevolking te voeden; wijst erop dat, aangezien er na het oogsten zo'n 14% van de productie verloren gaat, en nog eens 15% bij de distributie en in huishoudens, drie vijfde van de totale productietoename die voor 2050 nodig is gerealiseerd zou kunnen worden als er een einde werd gemaakt aan de verspilling;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0297.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0307.

Donderdag 19 januari 2012

- G. overwegende dat het terugdringen van voedselverspilling een belangrijke eerste stap vormt in de bestrijding van de honger in de wereld, als reactie op de door de FAO voorspelde groei van de vraag naar voedsel en ter verbetering van de voedingsstandaard van de wereldbevolking;
- H. overwegende dat minder verspilling van levensmiddelen een efficiënter bodemgebruik en beter water-beheer zou betekenen, positieve gevolgen zou hebben voor de hele landbouwsector wereldwijd en in belangrijke mate zou bijdragen aan de strijd tegen ondervoeding in ontwikkelingsgebieden;
- I. overwegende dat voedselverspilling niet alleen ethische, economische, sociale en voedingsgerelateerde implicaties heeft maar ook gevolgen heeft op gezondheids- en milieuvlak, aangezien een enorme hoeveelheid niet-gebruikt voedsel in belangrijke mate bijdraagt tot de opwarming van de aarde en door voedselverspilling methaan wordt geproduceerd, dat als broeikasgas 21 maal krachtiger is dan kooldioxide;
- J. overwegende dat de voedselverspilling door consumenten in ontwikkelingslanden minimaal is; overwegende dat voedselverspilling in die landen hoofdzakelijk te wijten is aan financiële en technische beperkingen in de hele voedselproductieketen;
- K. overwegende dat de afgelopen decennia, toen de voedselproductie overvloedig was, de bestrijding van voedselverspilling in Europa en Noord-Amerika geen beleidsprioriteit was, wat heeft geleid tot een algemene toename van de voedselverspilling in de gehele voedselvoorzieningsketen; overwegende dat er in Europa en Noord-Amerika vooral sprake is van voedselverspilling bij de detailhandel en de consumptie, in tegenstelling tot de ontwikkelingslanden waar verliezen bij de productie, de oogst, de verwerking en het transport het omvangrijkst zijn;
- L. overwegende dat uit recente studies blijkt dat er voor de productie van een kilo levensmiddelen gemiddeld 4,5 kilo CO₂ wordt uitgestoten; overwegende dat de circa 89 Mt voedsel die in Europa verspilld worden 170 Mt CO₂ eq/jaar opleveren, waarvan 59 Mt in de levensmiddelenindustrie, 78 Mt in de huishoudelijke consumptie en 33 Mt elders; overwegende dat voor de productie van 30% voedsel dat niet geconsumeerd wordt 50% meer water voor irrigatie wordt gebruikt en dat er voor de productie van 1 kg rundvlees tussen 5 en 10 ton water nodig is;
- M. overwegende dat niet alleen de voedselzekerheid, maar ook andere problemen zoals obesitas, hart- en vaatziekten en tumoren die het gevolg zijn van de overconsumptie van vetten en eiwitten, de rijkste economieën bedreigen, met als gevolg dat er in de wereld evenveel mensen aan overvoeding lijden als aan ondervoeding;
- N. overwegende dat de recente vermindering van de productiefactoren haaks staat op de noodzaak van verhoging van de voedselvoorziening in de Europese Unie;
- O. overwegende dat steun ter verbetering van de doelmatigheid van de voedselvoorzieningsketens in ontwikkelingslanden niet slechts direct ten goede komt aan de lokale economie en de duurzame groei in deze landen, maar indirect ook bijdraagt aan een evenwichtige wereldhandel voor landbouwproducten en de herverdeling van natuurlijke hulpbronnen;
- P. overwegende dat de uitwisseling van goede praktijken op Europees en internationaal niveau, alsook de bijstand aan ontwikkelingslanden, van groot belang is bij de bestrijding van de wereldwijde voedselverspilling;
- Q. overwegende dat een groeiend aantal lidstaten bezig is met initiatieven om de publieke opinie bewust te maken van de oorzaken en de gevolgen van voedselverspilling en van de manieren om deze verspilling tegen te gaan en dat wordt gestreefd naar het bevorderen van een op kennis en beschaving gebaseerde cultuur die de beginselen van duurzaamheid en solidariteit als uitgangspunt heeft;

Donderdag 19 januari 2012

- R. overwegende dat voedselverspilling in de hele keten optreedt, van de landbouwproductiefase tot de opslag-, de verwerkings-, de distributie-, de beheer- en de consumptiefase;
 - S. overwegende dat de primaire verantwoordelijkheid voor voedselzekerheid en voor het tegengaan van voedselverspilling overal waar die vermeden kan worden ligt bij hen die een actieve rol spelen in de voedselvoorzieningsketen;
 - T. overwegende dat sommige lidstaten het verkopen van levensmiddelen onder de kostprijs verbieden, waarmee ze de winkeliers de mogelijkheid ontnemen om onverkochte verse levensmiddelen tegen het einde van de dag tegen een lagere prijs te verkopen en bijdragen tot nog meer verspilling in de voedselketen;
 - U. wijst erop dat in de onlangs goedgekeurde verordening betreffende levensmiddeleninformatie wordt bepaald dat levensmiddelen met een uiterste datum voor gebruik beschouwd moeten worden als gevaarlijk indien zij na die datum worden geconsumeerd;
 - V. overwegende dat het Forum op hoog niveau voor een beter werkende voedselvoorzieningsketen en de Europese Rondetafelconferentie over duurzame voedselconsumptie en -productie werken aan een efficiëntere en duurzamere voedselvoorzieningsketen;
1. is van mening dat voedselzekerheid voor de mens een grondrecht is, een recht dat vorm krijgt middels een beschikbare, toegankelijke, bruikbare en regelmatige aanvoer van voedsel dat voldoende voedingswaarde heeft, gezond is, toereikend is en in overeenstemming is met de behoefte; wijst erop dat de mondiale voedselproductie bedreigd wordt door een aantal factoren zoals de schaarse natuurlijke hulpbronnen in verhouding tot de groeiende wereldbevolking en de gebrekkige toegang tot voedsel voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen;
 2. verzoekt de Raad, de Commissie, de lidstaten en de actoren in de voedselvoorzieningsketen om met spoed het hoofd te bieden aan het probleem van de voedselverspilling die plaatsvindt over de hele lengte van de toevoer- en consumptieketen en richtsnoeren uit te vaardigen voor en steun te geven aan de verbetering, sector per sector, van de efficiëntie in de toevoerketen, en spoort hen aan dit met voorrang op de Europese beleidsagenda te zetten; verzoekt de Commissie in dit verband meer bekendheid te geven aan de werkzaamheden die zowel in het Forum op hoog niveau voor een beter werkende voedselvoorzieningsketen als bij de Europese Rondetafelconferentie over duurzame voedselconsumptie en -productie gaande zijn, onder meer met betrekking tot aanbevelingen voor het aanpakken van de voedselverspilling;
 3. is bezorgd over het feit dat dagelijks een aanzienlijke hoeveelheid nog uitstekend eetbaar voedsel wordt behandeld als afval, en dat voedselverspilling ecologische en ethische vragen oproept en bovendien economische en sociale kosten met zich meebrengt die voor zowel ondernemingen als consumenten op de interne markt uitdagingen vormen; verzoekt de Commissie daarom de oorzaken en de gevolgen te onderzoeken van het jaarlijks weggooien, verspillen en laten bederven van ongeveer 50% van de voedselproductie, onder meer door een nauwkeurige raming te maken van de verspillingen en een inschatting te maken van zowel de sociale en economische gevolgen als de gevolgen voor voeding en milieu; verzoekt de Commissie daarnaast om concrete maatregelen uit te werken die zijn gericht op het halveren van de voedselverspilling vóór 2025 en tegelijkertijd op het tegengaan van het voortbrengen van voedselafval;
 4. wijst erop dat voedselverspilling diverse oorzaken heeft: overproductie, verkeerde doelgroepkeuze (onaangepaste omvang of vorm), aantasting van de kwaliteit van het product of de verpakking ervan, marketingregels (presentatieproblemen of defecte verpakkingen), slecht beheer van voorraden of slechte marketingstrategieën;
 5. verzoekt de Commissie te onderzoeken welke gevolgen een dwingend beleid zou hebben voor het verspillen van levensmiddelen; wenst dat er voor alle schakels in de levensmiddelenketen een dwingend afvalverwerkingsbeleid wordt vastgesteld overeenkomstig het beginsel "de vervuiler betaalt";

Donderdag 19 januari 2012

6. acht het voor een maximale vermindering van de voedselverspilling noodzakelijk dat alle deelnemers aan de voedselvoorzieningsketen meewerken en dat de diverse oorzaken van voedselverspilling sector per sector worden aangepakt; verzoekt de Commissie derhalve een analyse van de gehele voedselketen te verrichten om na te gaan in welke voedselsectoren er sprake is van het meeste voedselafval en voor welke oplossingen kan worden gekozen om voedselafval te voorkomen;
7. dringt erop aan dat de Commissie in samenwerking met de Wereldvoedselorganisatie gezamenlijke streefdoelen vaststelt voor het terugdringen van de voedselverspilling op wereldvlak;
8. wijst erop dat het thema voedselafval moet worden behandeld in het kader van een efficiënt gebruik van hulpbronnen en verzoekt de Commissie in het kader van het vlaggenschipinitiatief "Efficiënt gebruik van hulpbronnen" specifieke initiatieven voor te stellen die gericht zijn op het terugdringen van voedselafval, om ervoor te zorgen dat de kwestie van voedsel efficiëntie even veel aandacht en bewustmaking krijgt als de kwestie van energie-efficiëntie, aangezien beide even belangrijk zijn voor het milieu en onze toekomst;
9. verzoekt de Commissie in het kader van de afvalvoorkomingsdoelstellingen tegen 2014 voor de lidstaten specifieke doelstellingen ter voorkoming van voedselafval vast te stellen, zoals aanbevolen in de kaderrichtlijn voor afval van 2008;
10. acht het dringend noodzakelijk de voedselverspilling over de hele lengte van de toevoerketen terug te dringen, van het veld tot het bord; benadrukt de noodzaak van een gecoördineerde strategie gevolgd door concrete maatregelen, waaronder de uitwisseling van optimale werkwijzen, op Europees en nationaal niveau, die zijn gericht op de verbetering van de coördinatie tussen de lidstaten met het oog op het vermijden van voedselverspilling en het efficiënter maken van de voedselvoorzieningsketens; is van mening dat dit kan worden bereikt door rechtstreekse contacten tussen producenten en consumenten te bevorderen en door de toevoerketen te verkorten, alsmede door alle belanghebbenden op te roepen meer gezamenlijke verantwoordelijkheid op zich te nemen en hen aan te moedigen de coördinatie te vergroten teneinde de logistiek, het vervoer, het voorraadbeheer en de wijze waarop levensmiddelen worden verpakt te verbeteren;
11. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de belanghebbenden hun beste praktijken uit te wisselen en daarbij gebruik te maken van de kennis van diverse fora en platforms, zoals het detailhandelsforum inzake duurzaamheid, de European Food Sustainable Consumption and Production Round Table (Europese ronde tafel voor duurzame voedselconsumptie en -productie), het forum op hoog niveau voor een beter werkende voedselvoorzieningsketen, het informele netwerk van lidstaten "Friends of Sustainable Food", het forum consumentengoederen, enz.;
12. verzoekt de Commissie bij het uitwerken van het ontwikkelingsbeleid steun te geven aan maatregelen die zijn gericht op het terugdringen van verspilling over de hele lengte van de voedselvoorzieningsketen in ontwikkelingslanden waar de productietechnieken, het beheer van de naoogst, de infrastructuur, de verwerkingsprocessen en de verpakking ontoereikend en inadequaat zijn; beveelt aan dat de modernisering van deze landbouwapparatuur en -infrastructuur wordt aangemoedigd om de naoogstverliezen te verkleinen en de houdbaarheidsperiode van voedsel te verlengen; is bovendien van mening dat een doeltreffender voedselvoorzieningsketen er ook toe kan bijdragen dat deze landen autonoom worden op het gebied van de voedselvoorziening;
13. verzoekt om bijsturing van de maatregelen inzake de verdeling van voedselproducten onder de minst bedeelden, de communautaire steun voor de verstrekking van melk en zuivelproducten aan schoolkinderen en het programma ter stimulering van fruitconsumptie op scholen, ten einde voedselverspilling te voorkomen;
14. neemt nota van het feit dat er onduidelijkheid bestaat over de definitie van de termen "voedselverspilling" en "voedselafval"; is van mening dat de gangbare opvatting is dat het bij "voedselverspilling" gaat om het geheel van ergens in de voedselvoorzieningsketen om economische of uiterlijke redenen weggegooid voedingsproducten of voedingsproducten die worden weggegooid vanwege overschrijding van de uiterste houdbaarheidsdatum, ofschoon de producten nog uitstekend eetbaar zijn en geschikt voor consumptie door de mens en, bij gebrek aan een alternatieve bestemming, worden vernietigd en weggegooid, met nadelige gevolgen vanuit het oogpunt van het milieu, de economische kosten en de inkomstenderving voor ondernemingen;

Donderdag 19 januari 2012

15. neemt nota van het feit dat er in Europa geen geharmoniseerde definitie bestaat van voedselverspilling; verzoekt de Commissie daarom met een wetgevingsvoorstel te komen waarin een typering wordt gegeven van "voedselverspilling" en in dit verband ook een aparte definitie te formuleren voor voedselafval dat voor biobrandstof of bioafval wordt gebruikt, omdat dat onder een andere categorie valt dan gewoon voedselafval, daar het wordt hergebruikt voor energiedoelinden;

16. is van mening dat alle lidstaten de detailhandel moeten toestaan om de prijs van vers voedsel sterk te verlagen, tot onder de productiekosten, wanneer een product zijn uiterste verkoopdatum nadert, om zo de hoeveelheid onverkocht en weggegooid voedsel te verkleinen en minder koopkrachtige consumenten de kans te bieden om tegen lagere prijzen hoogwaardig voedsel te kopen;

17. benadrukt dat de landbouw vanwege zijn specifieke kenmerken hulpbronnefficiënt is en een cruciale rol en een voortrekkersrol kan spelen in de strijd tegen voedselverspilling; dringt er daarom bij de Commissie op aan om in komende wetgevingsvoorstellen op het gebied van landbouw, handel en distributie van voedingsproducten ambitieuze maatregelen op te nemen in deze richting; hoopt op gezamenlijke actie waar het gaat om investeringen in onderzoek, wetenschap, technologie, scholing, verspreiding en innovatie op het gebied van landbouw teneinde de voedselverspilling terug te dringen en de consumenten voor te lichten over en aan te zetten tot een meer verantwoordelijke houding en bewust gedrag om de verspilling van voedsel te voorkomen;

18. is van mening dat eisen betreffende de externe kwaliteit ingevolge Europese of nationale regelgeving of interne bedrijfsregels, die de grootte en de vorm van met name vers fruit en verse groenten vastleggen, aan de basis liggen van het feit dat veel voedsel onnodig wordt weggegooid, waardoor de voedselverspilling alleen maar toeneemt; verzoekt alle belanghebbenden zich bewust te worden van de voedingswaarde van landbouwproducten met afwijkende vorm of grootte en informatie daarover te verspreiden om de hoeveelheid producten die wordt weggegooid te verminderen;

19. verzoekt de Commissie om richtsnoeren op te stellen voor de tenuitvoerlegging van artikel 5 van de kaderrichtlijn voor afval (2008/98/EG) waarin bijproducten worden gedefinieerd, aangezien het gebrek aan juridische duidelijkheid inzake het onderscheid tussen afvalstoffen en niet-afvalstoffen een efficiënt gebruik van bijproducten zou kunnen verhinderen;

20. verzoekt de Commissie, de lidstaten, de verwerkende industrie en de detailhandel richtsnoeren op te stellen voor het aanpakken van vermijdbare voedselverspilling en meer hulpbronnefficiënt te handelen in hun schakel in de voedselvoorzieningsketen, en voortdurend te streven naar betere verwerkings-, verpakings- en vervoerspraktijken om onnodige voedselverspilling terug te dringen;

21. roept de Commissie en de lidstaten op de uitwisseling van optimale werkwijzen aan te moedigen en bewustmakingscampagnes te steunen voor de bewustmaking van het publiek over de waarde van voedsel en landbouwproducten, de oorzaken en gevolgen van voedselverspilling en manieren om voedselverspilling terug te dringen, om zo een op kennis en beschaving gebaseerde cultuur te stimuleren die de beginselen van duurzaamheid en solidariteit als uitgangspunt heeft; verzoekt de lidstaten de introductie aan te moedigen van onderwijstrajecten inzake voeding op alle onderwijsniveaus, met inbegrip van het middelbaar onderwijs, met uitleg over het bewaren, koken en verwijderen van levensmiddelen, om zo een beter gedrag te stimuleren; benadrukt de belangrijke rol van het lokale bestuur en gemeentelijke instanties, alsmede van de detailhandel en de media, bij het geven van informatie en steun aan burgers op het gebied van preventie en het terugdringen van voedselverspilling;

22. is verheugd over de initiatieven in verschillende lidstaten die gericht zijn op de inzameling op lokaal niveau van onverkochte of afgedankte producten in de hele toeleveringsketen om deze te herverdelen onder niet-koopkrachtige inwoners die minder dan een minimuminkomen verdienen; benadrukt in dit verband het belang van de uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten, alsook van initiatieven op plaatselijk niveau; benadrukt in dit verband de waardevolle bijdrage van zowel vrijwilligers bij de verspreiding en verdeling van de producten, als professionele organisaties die systemen en activiteiten ontwikkelen om verspilling tegen te gaan;

Donderdag 19 januari 2012

23. verzoekt de detailhandel mee te werken aan programma's voor het uitdelen van voedsel aan onvoldoende koopkrachtige burgers en maatregelen uit te voeren op grond waarvan het is toegestaan producten die de uiterste verkoopdatum naderen tegen lagere prijzen te verkopen;
24. is ingenomen met het werk van verenigingen en partnerschappen van beroepsbeoefenaars in de publieke, particuliere, universitaire en gemeentelijke sfeer, die op Europese schaal gecoördineerde actieplannen voor de bestrijding van voedselverspilling opzetten en uitvoeren;
25. is van mening dat investeren in methoden voor het verminderen van de voedselverspilling zou kunnen leiden tot verkleining van de huidige verliezen in de agrolevensmiddelensector en dus tot verlaging van de voedselprijzen, waardoor de minder bedeelde bevolkingsgroepen betere toegang tot voedsel kunnen krijgen; dringt er bij de Commissie op aan instrumenten en acties aan te geven die kunnen worden ingezet ter stimulering van een grotere betrokkenheid van landbouwondernemingen, groothandels, winkels, distributieketens, publieke en private eetgelegenheden, restaurants, overheidsinstanties en ngo's bij acties die gericht zijn tegen de verspilling van voedsel; suggereert hiertoe gebruik te maken van internet en nieuwe technologieën; wijst in dit kader op het belang van het oprichten van een Knowledge and Innovation Community (KIC) voor voedsel die zich onder meer richt op het voorkomen van voedselverspilling; verzoekt de Commissie de agrolevensmiddelensector en andere belanghebbenden ertoe aan te zetten hun deel van de verantwoordelijkheid voor de voedselverspilling op zich te nemen, met name door verschillende grootten van levensmiddelenverpakkingen aan te bieden en op die manier de voordelen te evalueren van het aanbieden van meer bulkproducten en meer rekening te houden met eenpersoonshuishoudens om voedselverspilling en bijgevolg de CO₂-voetafdruk van de consumenten te beperken;
26. dringt er bij de lidstaten op aan economische stimuli vast te stellen met als doel voedselverspilling te beperken;
27. benadrukt dat de uitstoot van broeikasgassen in verband met de productie, de verpakking en het transport van voedsel dat wordt weggegooid zinloze bijkomende uitstoot is; wijst erop dat het verbeteren van de efficiëntie van de voedselvoorzieningsketen om voedselafval te voorkomen en het weggooien van eetbaar voedsel uit te bannen, een cruciale stap is om de gevolgen van de klimaatverandering op te vangen;
28. verzoekt de Commissie een eventuele wijziging van de publieke aanbestedingsregelgeving voor restaurant- en gastendiensten te overwegen waarbij een voorkeursbehandeling zou kunnen worden gegeven aan ondernemingen die, wanneer alle andere omstandigheden gelijk blijven, garanderen dat de niet gebruikte (onverkochte) producten gratis worden verdeeld onder niet-koopkrachtige burgers en die concrete maatregelen bevorderen om de verspilling terug te dringen, bijvoorbeeld door de voorkeur te laten uitgaan naar landbouwproducten en agrolevensmiddelen die het dichtst bij de plaats van consumptie zijn geproduceerd;
29. verzoekt de Commissie het goede voorbeeld te geven en zich te buigen over de voedselverspilling binnen de instellingen van de EU, en met spoed de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om de zeer grote hoeveelheden voedsel die dagelijks in de kantines van de verschillende Europese instellingen worden weggegooid, te verminderen;
30. verzoekt de Commissie maatregelen te overwegen en te stimuleren die zijn gericht op het bij de bron aanpakken van voedselverspilling, bijvoorbeeld een etikettering met twee houdbaarheidsdatums (ten minste houdbaar tot/te gebruiken tot) en de korting bij verkoop van artikelen die over de houdbaarheidsdatum heen zijn of die zijn beschadigd; merkt op dat een optimaal en efficiënt gebruik van verpakkingen van levensmiddelen een belangrijke rol kan spelen bij het voorkomen van voedselverspilling en tegelijkertijd bij het verkleinen van de totale milieu-impact van een product, niet in de laatste plaats dankzij een ecologisch verantwoord industrieel ontwerp, wat maatregelen kan omvatten als het variëren van de verpakkingshoeveelheden, om de klant te helpen de juiste hoeveelheden te kopen en overconsumptie van hulpbronnen tegen te gaan, het verstrekken van advies over de wijze van bewaring en gebruik van de producten, en het zodanig ontwerpen van de verpakking dat de producten langer kunnen worden bewaard en vers blijven, en altijd te waarborgen dat er geschikte materialen voor het verpakken en bewaren van levensmiddelen worden gebruikt die niet schadelijk zijn voor de gezondheid of voor de houdbaarheid van de producten;

Donderdag 19 januari 2012

31. verzoekt de Commissie in samenwerking met de lidstaten aanbevelingen te doen met betrekking tot koeltemperaturen, uitgaande van het gegeven dat een niet-optimale en onjuiste koelkasttemperatuur levensmiddelen vroegtijdig ongeschikt voor consumptie maakt en leidt tot onnodige verspilling; onderstreept dat harmonisatie van de koeltemperaturen gedurende de gehele voedselvoorzieningsketen de bewaring van levensmiddelen kan verbeteren en de voedselverspilling kan verminderen voor producten die grensoverschrijdend worden vervoerd en verkocht;

32. verwijst naar de bevindingen van de enquête van de Commissie (Consumer Empowerment in the EU - SEC(2011)0469) volgens welke 18% van de ondervraagde Europese burgers de vermelding "ten minste houdbaar tot" niet begrijpt; verzoekt daarom de Commissie en de lidstaten meer duidelijkheid te creëren omtrent de betekenis van de data op de etiketten ("ten minste houdbaar tot", "houdbaarheidsdatum" en "te gebruiken tot") enerzijds om de onzekerheid van de consument over de geschiktheid voor consumptie van levensmiddelen uit de weg te ruimen en anderzijds om het publiek te voorzien van nauwkeurige informatie, in casu over het feit dat de minimale houdbaarheidsdatum "ten minste houdbaar tot" verband houdt met de kwaliteit terwijl "te gebruiken tot" slaat op de voedselveiligheid, om op die manier de consumenten te helpen om met kennis van zaken een keuze te maken; dringt er bij de Commissie op aan een gebruikersvriendelijke handleiding op te stellen over het gebruik van levensmiddelen waarvan de uiterste houdbaarheidsdatum bijna is verstreken, waardoor de veiligheid van gedoneerde of voor diervoeding bestemde levensmiddelen kan worden gewaarborgd, en daarbij voort te bouwen op de beste praktijken onder de actoren binnen de voedselvoorzieningsketen, bijvoorbeeld om vraag en aanbod sneller en effectiever op elkaar te kunnen afstemmen;

33. verzoekt de lidstaten initiatieven te bevorderen en te ondersteunen die zijn gericht op het versterken van een duurzame productie op kleine en middelgrote schaal die verbonden is met lokaal en regionaal verbruik en lokale en regionale markten; erkent dat lokale markten duurzaam zijn op milieugebied en bijdragen aan de stabiliteit van de primaire sector; verlangt dat het toekomstig gemeenschappelijk landbouwbeleid de financiering waarborgt van activiteiten die zijn gericht op de bevordering van de stabiliteit van de primaire sector, bijvoorbeeld via directe verkoop en lokale markten en alle vormen van stimulering van de kortste lijnen, ofwel de directe verkoop;

34. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat kleine plaatselijke producenten en plaatselijke producentengroeperingen kunnen deelnemen aan aanbestedingen voor de uitvoering van specifieke programma's die met name de consumptie van fruit en zuivelproducten in scholen bevorderen;

35. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan om 2014 uit te roepen tot het Europese jaar tegen de voedselverspilling als belangrijk instrument voor voorlichting en promotie, teneinde de Europese burgers bewust te maken en de aandacht van nationale regeringen te vestigen op dit belangrijke thema, opdat afdoende middelen beschikbaar worden gesteld om de uitdagingen van de nabije toekomst het hoofd te bieden;

36. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

De bestrijding van algen

P7_TA(2012)0015

Verklaring van het Europees Parlement van 19 januari 2012 over de bestrijding van algen

(2013/C 227 E/06)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 191 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat bepaalt dat het beleid van de Unie op milieugebied bijdraagt aan het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu, alsook aan de bescherming van de gezondheid van de mens,